

SAVAŞ NARALARI

CB Tayyip Erdoğan "bir gece ansızın gelebiliriz" diyor. Suriye devletini ve Rojava Kürdistanı'ndaki Halk Demokrasi'si'ni tehdit ediyor. Diğer yandan aslında Irak'ı ve sözde müttefiği Güney Kürdistan'ı da tehdit ediyor. Kandil'deki güçlerini artırarak işgalci emellerini genişletiyor. Bu stratejinin arka planında derin planlar yatıyor.

TC, kendi aklına göre dört parçadaki Kürt güçlerini tekrar kandırarak sadece Rojava Kürdistanı'nı değil, Güney Kürdistan'ı da işgal etmek ve Musul Kerkük rüyasını gerçekleştirme peşinde. Bu nedenle İsrail ve ABD ile karşı karşıya geliyorlar. Ancak, kendileri açısından belli tavizler vererek ve ortaklaşarak bu engelleri de aşacaklarını planlıyorlar.

Rusya ve İran da bu stratejiye olumsuz yaklaşmıyor. Rusya ve İran ile stratejik işbirliği içindeki bir Türkiye'nin böyle bir stratejisinde ABD ve İsrail'in nüfuz alanını daraltma anlamında bir ortak çıkar görüyorlar. Bu da Türkiye'nin işta-hını kabartıyor.

Konunun diğer bir yanı daha var. O da seçimler meselesi. MHP destekli AKP-Saray Rejimi yerel seçimlerde istediği sonuçları alamayacağını biliyor. Bu nedenle ki milliyetçi ve ırkçı kartı bir kenarda hazır tutuyor. Savaş stratejileri ile milliyetçiliği ve ırkçılığı körüklüyor. Bu siyasetin kendilerine oy olarak dönmesini planlıyor.

Böyle bir tablo karşısında Kürt Özgürlük Hareketi'nin duruşu fazlasıyla önem arz ediyor. TC ile uzlaşma ve birkaç kırıntı hak elde etmek için anlaşmak sadece ve sadece TC'nin stratejilerini güçlendirir. TC, KÖH'ü "çantada keklik" olarak görüyor. Bazı haklarını tanıdığı KÖH'ün onlarla birlikte gerek Rojava Kürdistanı'nda hareket edeceklerini ve Güney Kürdistan'da da KÖH'ün güçlenmesi karşılığında TC'nin Kerkük-Musul rüyasının gerçekleştirebileceğini hesap ediyor. Yani Kürtlerin aleyhine olacak bir "uzlaşma" için zeytin dalı uzatıyor. Bunu da baskı ile kabul ettirmek amacıyla. "Zeytin Dalı Operasyonu" adı bir tesadüf değil.

Ankara'dan gelen güvenilir haberler bu yönde. Bu oyuna gelmemek ve bu oyunu bozmak gerekiyor. Ancak o zaman savaş naraları da boşa düşecektir.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 8 Ocak 2019 Tarihli Açıklaması

2019 Yılı Sınıf Mücadelesinin Yükseldiği Yıl Olsun

2018 yılı irili ufaklı ama çok yaygın işçi direnişleri, grevleri, eylemleri ile geçti. Ülke çapında milyonlar 1 Mayıs eylemlerine katıldı. Sendikaların görevleri ve duruşları daha fazla sorgulandı.

Bütün bu gelişmeler MHP destekli AKP-Saray rejiminin tepkileri ile karşılaştı. Grevler ertelendi, direnişler ve eylemlere saldırılar oldu. Mikrofonu eline alan devlet temsilcileri, sermayenin temsilcileri olduklarını hiç bir şekilde unutturmayacak beyanatlar verdiler.

Buna karşılık önceki yıllarda esen "Metal Fırtına" rüzgarına rağmen, büyük sanayii işletmelerinde sessizlik hakimdi. Devlet tüm olanaklarını kullanarak ve kontrolündeki sarı sendikaları devreye sokarak gelişmeleri "kontrol altına" aldı. Sınıf ve Kitle Sendikası iddiasında olanlar yeterli direngenliği ve üstlerine düşen sorumluluğa koşut çalışmalarını gerçekleştiriyorlar. "Metal Fırtına"nın estiği bölgelerde 2018 ekonomik krizi nedeniyle ciddi tehlikeler var. Bazı büyük fabrikalar vardiya iptal ettiler, üretime ara verip ücretsiz izin kullandılar. Kimi büyük yan sanayii işletmeleri kapandı, kimileri el değiştirdi ve tenkizat yaşadı. Önümüzdeki dönemde de durumun iyileşmesi beklenmemeli.

Krizin doğurduğu sorunlardan etkilenen ve etkilenecek fabrika ve işletmelerin işçi personelinin büyük çoğunluğu burjuva partilerine ve en başta AKP ve MHP'ye arından da CHP'ye oy veriyorlar. Flormar Direnişi bu tablonun gün yüzüne açıkça yansıdığı direniştir. Bizler büyük veya küçük olsun bütün direniş ve eylemlerde aynı gerçeklikle karşılaşıyoruz. Ve bu işçiler, yaşadıkları sonucunda gerçeklerle yüzleşmiş oluyorlar. Mücadelenin içinde önce sendikal ve sonra da sınıfsal bilinç kazanmaları gerekiyor. Bunun için ise onu yaşama geçirecek sendikalara ve o sendikalarda o düzeyi yakalatacak bilinçli öncü işçilere görev düşmektedir. İşyerlerinde ve mahallelerde işçi Komitelerinin ve Emek Konseyleri'nin kurulması, olanların güçlendirilmesi bu sürecin yaşama geçirilmesinde belirleyici önem taşımaktadır. Bu süreci yürütmek ve yönetmek görevi de komünistlerin, yani partimiz Türkiye Komünist Partisi'nin görevidir.

31 Mart 2019'da Mahalli İdare Seçimleri, yani Yerle Seçimler gerçekleştirilecek. Bu tarihten sonra dört buçuk yıl, olağanüstü bir seçim olmazsa, seçim olmayacak. Ülke ekonomik ve siyasi olarak derin bir kriz yaşıyor. Egemen sınıfların ve onların iktidarlarının bu sorunları çözmeleri mümkün değil. Onun için baskı, yasaklama, terör ve savaş politikaları ile iktidarlarını sürdürmeye çalışıyorlar. Bu ülkede seçimlerle düzenin değişmesi mümkün değildir. Ancak seçimler ve seçim süreçleri işçi ve emekçi halkların eğitimi ve bilinçlendirilmesi açısından önemli olanaklar yaratmaktadır. Bu seçimlerde MHP destekli AKP-Saray rejimine mümkün olan en azami yenilgiyi yaşatmak onların bedenlerinde yeni yaralar açacaktır. O nedenle işçi ve emekçi hakları ile yürütülen mücadeleyi, yerel seçimler için yürütülecek mücadele ile birlikte yürütmek gerekmektedir. AKP'ye, MHP'ye ve diğer düzen partilerine oy vermiş işçi ve emekçiler arasında sistemli ve planlı bir çalışma yürütmek önemlidir. Bu şekilde bir yandan MHP destekli AKP-Saray rejimi zayıflatılmış, diğer yandan ise işçi ve emekçilerin sınıf mücadelesini güçlendirmek mümkün olacaktır.

III. Kadri Erol Komünist Hamlesi 10 Ekim 2018 - 29 Ocak 2019

“TEK TKP, TEK PROGRAM!”

Değerli Yoldaşlar!

III. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi'nin üçüncü ayını tamamladık, dördüncü ayındayız. Bu yılki hamlemizi ağırlıklı program tartışmasına ayırdığımızı baştan ilan etmiştik. Program tartışması örgütlerimiz ve yoldaşlarımız arasında yoğun bir çalışma programı oluşturdu. Neki, aynı zamanda yoldaşlarımız ve parti birimlerimiz, kendi çalışma alanlarında ve çevrelerindeki program tartışmasının ruhuna bağlı olarak daha geniş ilişkilerle de kimi zaman doğrudan, kimi yerlerde de dolaylı olarak konuları tartışıyorlar. Bu deneyimler ve içerikleri hakkında nitelikli raporlar alıyoruz. Söz konusu biçimde yürütülen tartışmalar ve bilgilendirmeler ağırlıklı örgütsel olarak her hangi bir bağımlılıkları olmayan aktif işçi, emekçi, genç ve kadınlar arasında yürütülüyor. Bir anlamda her yoldaşımız ve parti birimimiz, kendi çalışma alanlarında bu faaliyeti kendi doğallığı içinde sürdürüyorlar. Ama yanısıra değişik siyasi oluşumlara mensup arkadaşlarla da temaslar oluyor. Onlar da bu tartışmaya ilgi gösteriyor ve buldukları yerden katılıyorlar. Bu da bir yandan program tartışmasının içeriğini zenginleştirirken, diğer yandan ilişki kurulup tartışılan arkadaşlar üzerinde de bir etki ve izlenim yaratıyor. Partimiz açısından öncelikle belirleyici olan alan parti birimleri ve yoldaşlarımızın kendi doğal çalışma ve görev alanlarında aktif, ileri işçi, emekçi ve gençler arasında yürüttükleri faaliyetlerdir. Fakat bu olgu siyaseten bir yerde aktif olan veya örgütlü çalışmanın dışına çıkmış olup da duruşunu koruyan devrimci, sosyalist arkadaşlarımız ile program taslağımızın tartışılmasının önemini azaltmıyor. İki ayrı alanlar, birini diğerinin önüne koymamız gerekmiyor.

Program tartışması süreci bu şekilde gelişirken ve dışımızdaki güçleri de kapsamaya başlayınca bu tartışmanın kendini “TKP” olarak adlandıran devletin icazetli resmi partisinin saflarına sızramaması mümkün değildi, öyle de oldu. Ve doğaldır ki o partinin üyesi olan, samimi, dürüst unsurların kafalarında çeşitli soru işaretleri uyandı. Özellikle ara kademe yönetici ve taban örgütlerinde ortaya çıkan bu soru işaretleri doğaldır. Çünkü, gözlemlediğimiz kadarıyla bu resmi partide yer alan bir çok üye veya sempatzan orayı gerçek TKP zannederek orada yerlerini alıyorlar. Halbuki bu partinin TKP ile yakından uzaktan hiç bir alakası yok. Burada sahip oldukları ideolojik ve politik hat ile onun yansıması olan örgütsel yapılarına çok derinlemesine girmeden birkaç olgudan bahsetmek istiyoruz. Senede bir defa, katledilmelerinin yıldönümünde Mustafa Suphi ve yoldaşlarının adlarını anma dışında Mustafa Suphi ile ilgili bir çalışmaları yok. Parti tarihini daha fazla TKP'deki Kemalist damarın ve devletle uzlaşmanın sembolü olan Şefik Hüsnü'ye dayandırıyorlar. TKP'den ihraç edilmiş olan Hikmet Kıvılcımlı ve Mihri Belli'nin görüşlerinin etkisindedir. Ki bu unsurlar Türkiye'de Şefik Hüsnü çizgisinin devamcılarıdır. İ.Bilen yoldaş yok kabul edilmektedir. Adını dahi anmamaktadırlar. Ancak Behice Boran onlar için o dönemin sembolüdür ve yakın tarihi Behice Boran üzerine

oturtmaktadır. Bu çizgi TKP'nin Leninci, Bolşevik, Kominternci Mustafa Suphi çizgisi değildir. Şefik Hüsnü'nün Kemalist kuyrukçusu çizgisidir. Bunu da açık açık kabul etmiş oluyorlar. Ayrıca bu partinin kurucuları ve belirleyici üst düzey yöneticileri arasında TKP geleneğinden gelen, TKP saflarında yetişmiş ve savaşmış hiç bir unsur yoktur. Birisi Mihri Belli, diğeri de Behice Boran geleceğinden gelen iki unsurun biri yine Behice Boran geleneğinden gelen bir dördüncüsü de 12 Eylül sonrası kısa bir dönem sempatzan olarak İlerici Gençlik Örgütlenmesine katılmış sonra ise Yasemin Çongar'ın yönetimindeki “Yarın” dergisine geçiş yapmış bir unsur var. Çulhaoğlu ayrıldıktan sonra bu parti bu dört kişinin denetiminde devam etmektedir. Ulvi Oğuz gibi tek bir eski TKP yöneticisinin o partide olmasının ve ihtiyaç duyuldukları onun imzaya açtığı imza kampanyaları ile eski TKP kadrolarına seslenmek istemeleri dışında bir bağ ve işlevi yoktur. O partinin dürüst ve namuslu üyeleri ise gerçek TKP'nin program taslağı ve yayınları ile tanıştıklarında doğal olarak bu çelişkiyi fark eder duruma geliyorlar ve de “*asıl TKP biz değiliz, bizim dışımızda bir TKP var*” düşüncesine sahip oluyorlar.

***

Uzun bir süre bizim hakkımızda “*onlar yurt dışında küçük bir grup*” nitelemesinde bulundular. Ancak ülkede binlerce dağıtım olan legal yayınlar, ve parti birimlerimiz tarafından onların tabanlarına yaygınlaştırılan ATILIM gerçekliği ile karşılaşınca ve sahada daha sık bizimle karşılaşır olunca bu yalanları ortaya çıkmış oldu. Özellikle fabrika ve mahallelerde, sınıf içinde çalışmalarımızdan yakinen haberdar olmaları, kendileri o alanlarda olmadıkları için onlar açısından zaman aldı. Fakat bu bilgileri de almaya başlayınca ve partimizin program tartışmaları onların saflarında da yankı bulunca kendilerine önlem almak zorunda kaldılar. Bizzat Kemal Okuyan eliyle bu gelişmelerden etkilenen, onlara soru soran üye ve yöneticilerine yönelik “*Tek TKP, Tek Program*” adı altında beşer, onarlı gruplar halinde seminerler düzenlemeye başladılar. Bu seminerlerde zorlama yöntemlerle Şefik Hüsnü üzerinden TKP tarihi ile bağlarını kurmaya çalışıyor, özellikle 1973 Atılımı hakkında söz sarfetmeden Bilen yoldaşı karalayarak konuyu likidasyona bağlıyor ve gerçek TKP'nin kendileri olduğunu anlatmaya çalışıyorlar. TKP'den fazla TİP tarihini ele alıyor ve 68 devrimci gençlik mücadelelerini ve de yetmişli yılların şanlı işçi direnişlerini yok sayıyorlar. “*Kafaları karışık*” olarak niteledikleri üyelerini bu yolla kendilerine tabi kılmaya çalışıyorlar. Bu çalışmalar sırasında kendi programlarını da ele alıyorlar.

Partimizin program taslağı ile tanışan her SİP üyesinin bu soruları kendisine sormaması anormal olurdu. Bu şekilde doğruyu araştıran, TKP'nin savaş geleneğini birinci elden öğrenen ve de Türkiye'nin devrimci çıkış yolu konusunda partimizin stratejik politik hattı ile tanışan dürüst ve namuslu arkadaşların varlığı SİP şeflerini rahatsız ediyor. Onların bu durumda bizim “*Anti-TKP Seminerleri*” olarak adlandırdığımız “*Tek TKP, Tek Program*” seminerlerinde işledikleri dört

III. Kadri Erol Komünist Hamlesi

10 Ekim 2018 - 29 Ocak 2019

ana konu oluyor. **Birincisi**; Parti tarihinin tahrif edilmesi ve önemli bir bölümünün inkarı. **İkincisi**; Kemalizm konusundaki yanlış yaklaşımları. **Üçüncüsü**; Kürt ulusal sorunu konusundaki partimizin ilkesel yaklaşımı. **Dördüncüsü**; Partimizin sosyalist devrim stratejisi ile demokratik mücadelenin birliği politikası eleştirisi.

SİP Programı demokratik haklar için mücadeleyle dışlayan, Kemalist Cumhuriyet'in kuruluşu ile burjuva demokratik devrimi tamamladığından yola çıkan, toplumsal devrim ile siyasal devrim ayrımı yapan, Kürt ulusal sorunu ve diğer milliyetler sorununu görmezden gelen, sınıf mücadelesinin yöntem ve biçimlerini dışlayan bir yerden parlamenterizme yönelen bir anlayışa sahiptir. Programlarının temelinde gizli bir Troçkizm hakimdir. SİP-"TKP" programının dokusunda ve beyininde dönük, anti-TKP'ci ve anti-komünist Yalçın Küçük düşünceleri vardır. Bu çok önemli bir olgudur. Bu ekibin akıl hocası Yalçın Küçük'tür.

***

Kemal Okuyan'ın 20 Ekim 2000 tarihinde bir Yunan radyosuna SİP'in dışında bir KP kurduklarında verdiği demeçte kendisine sorulan soru ve verdiği yanıt şu şekildedir.

"Soru: Neden bu partiye Komünist Parti dediniz de Türkiye Komünist Partisi demediniz?"

Yanıt: Bunun birkaç nedeni var. Birincisi, bir parti - ki, Türkiye'nin en eski partisidir aslında- yakın döneme kadar, Sovyetler Birliği çözümlünceye kadar, Türkiye Komünist Partisi adı altında varlığını sürdürdü. Biz bu partinin devamı gibi gözükmek istemiyoruz. Çünkü bu partinin tarihinin belli bölümlerinin Türkiye'deki sosyalist mücadelenin mirasını temsil edemeyeceğini düşünüyoruz. Türkiye'de komünist hareket daha zengin bir kanalda aktı.

İkincisi, bugün, bu geçmişteki Türkiye Komünist Partisi'nin devamı olduğunu söyleyen bizim saptadığımız altı, yedi örgüt var. Bu adı kullanıyorlar. Biz Komünist Partisi'ni kurarken, gereksiz bir tartışmaya girmek istemedik. Bu, biçimsel bir tartışmadır aslında. Konuyu saptıracağız. Türkiye Komünist Partisi adı etrafında bir kör döğüşü ortaya çıkacaktır ve biz bu kör döğüşü içerisinde yer alacaktık. Bu tartışmaya da girmek istemedik.

Nedenlerden biri de bizim, özellikle 1998 yılında Öcalan'ın Roma'ya getirilişi ve ondan sonra yakalanışı ile birlikte, Türkiye'de Kürt ve Türk emekçilerinin aynı örgütte örgütlenmesinin gerekli olduğunu inanmamızdır. Bu, kurtuluşun da birlikte geleceği anlamına gelmiyor. Türkiye Komünist Partisi adının Türkiye'de Kürt ve Türk emekçilerinin aynı örgütte örgütlenmesi gereğine ters düşüğünü, böyle bir ortak örgütlenmenin önünde engel teşkil edebileceğini düşünüyoruz.

Kıscacı, kaygılarımız bunlardır. Dolayısıyla, Komünist Partisi adını aldık."

Öncelikle bu yanıtta açıkça TKP'nin devamı olarak gözükmek istemediklerini ifade ediyor. Ve TKP'nin tarihinin belli dönemlerinin sosyalist mücadelenin mirasını temsil edemeyeceğini ifade ederken Mustafa Suphi yoldaş ve özellikle de İ. Bilen yoldaş dönemlerini kast ediyor. Yani, aslında burada açıkça kendini ele veriyor. Sonra birden ne olduysa oldu ve tüm bu ifadelerine karşın KP'nin adı 2001 yılında, yani röportajdan yaklaşık bir yıl sonra "TKP" olarak değiştirildi. Oğuz Haksever'in bir programına katılan dönemin **Anayasa Mahkemesi Başkanı Sabih Kanadoğlu** da kendisine yöneltilen "komünist" adıyla parti kurmanın anayasal olarak mümkün olmadığı halde "TKP" ismine neden izin verildiği sorusuna ise **"Onlar zararsız ve iyi çocuklar"** yanıtını vermiştir. Programında Proletarya Diktatörlüğü hedefi olmayan, sınıf mücadelesinde parlamenter yolu seçen bir parti ile ilgili TC'nin yetkililerinin böyle yanıt vermelerinden daha doğal bir şey olamaz.

SİP-"TKP"sinin programı partimiz TKP'nin kuruluşunda onaylanan I.Programı ile birebir ters düşmektedir. I.Programa bağlı ve günümüzde güncelleşmiş devamı niteliğinde olan program şu anda tartıştığımız program taslağıdır.

***

SİP-"TKP"sinin ön almaya çalıştığı tek alan Yunanistan Komünist Partisi ile kurdukları ilişkiler konusudur. Bunu uluslararası alanda bir

koz olarak kullanılmaktadırlar. Bunun nasıl geliştiği konusunda yakın geçmişte dönerek birtakım gelişmeleri irdelemek gerekmektedir. 80'li yılların sonunda Sovyetler Birliği'ndeki karşı-devrimin hazırlanması sürecinde dönemin YKP yönetiminin etkili bir bölümü SBKP'nin "Glastnost ve Perestroyka" politikalarını desteklediler. Özellikle 90 yılından sonra Synaspismos (Cephe / Koalisyon) adı altında geniş sol, devrimci, troçkist, yeşil güçlerin de içinde bulunduğu bir oluşumun gelişmesine ön ayak oldular. İlk seçimlerde yüzde 14 oy alınca ve SSCB'de de karşı-devrim olgunlaşınca sosyalizmin ve komünizmin sembollerinden başlayarak ideolojisini terk etme eğilimlerini güçlendirdiler. YKP bir likidasyon tehlikesi ile yüz yüze geldi. O dönemde başlatılan bu hareket bugün Yunanistan'da iktidarda bulunan Syriza partisinin kaynağıdır. Syriza Partisi Synaspismos'un devamıdır ve içinde bilumum eski YKP PB ve MK üyeleri bulunmaktadır. Bunu Almanya'da Sol Parti'ye veya Türkiye'de ÖDP sürecine benzetmek mümkündür.

Dolayısıyla YKP'de de partimiz TKP'de yürütülen likidasyon benzeri bir çalışma yürütülmüş, partimizde bir süreliğine başarılı olmuş ve partimizi atomize etmiştir, ancak YKP MK üyesi ve bugün partinin yönetiminde bulunan yoldaşların müdahalesi ile YKP içindeki likidatörler zarar vermişler ve partiyi bölmüşlerse de TKP'de yaratılan kadar tahribat yaratamamışlardır. YKP MK ve PB'sunda bu zorlu görevi yerine getiren yoldaşlarımızı bu vesileyle selamlıyoruz.

Ancak aynı dönemde partimiz TKP'de bir likidasyon süreci yürütmekteydi ve TKP MK'si ve PB'sundan bu sürece katılmamış hiç bir kadro kalmamıştı. TKP, TİP ile birleşerek reformist temelde bir TBKP oluşturulmuş, TBKP de SBP, BSP süreçlerinden geçerek ÖDP kuruluşuna kadar evrilen bir likidasyon zinciri oluşmuştur. O dönemde partimizde diri kalan kadrolar genellikle yurt dışında politik göçmen olarak bulunuyor ve ülkeye hukuksal nedenlerle dönüş yapamıyorlardı. Kemal Okuyan, Aydemir Güler ve Metin Çulhaoğlu ekibi bu boşluğu değerlendirerek sözde Marksist-Leninist söylemler ve Leninci Parti iddiasında YKPi ile ilişki kurmuşlardır. KP'nin "TKP" adını alması da bu ilişkilerin gelişmesi sürecinde olmuştur. YKP'li yoldaşlarımız ise o dönemde karşılarına eski TKP kadrolarından bir temsiliyet çıkmadığından ve o dönemde Türkiye'de sahada eski TKP kadrolarının değil, reformizme devşirilmiş TBKP kadroları olduğundan bu SİP unsurları ile ilişkileri geliştirerek Türkiye'de bir komünist örgütlenmenin yeniden oluşturulması amacını takip etmişlerdir. Bu haklı bir arayıştır, ancak muhatap yanlıştır. Uluslararası Komünist Hareketin ve Komintern'in bir bileşeni olan partimiz TKP tekrar güçlerini topladığında en geç o zaman bu enternasyonalist ilişkinin tekrar oluşturulması gerekirdi. Örneğin Almanya'daki DKP'li yoldaşlar bu konuda üstlerine düşen görevi yerine getirmişlerdir ve bu da YKP için yeterli bir referans olmalıydı. Biz parti olarak bu konuda SİP-"TKP"nin entrikavari yaklaşımlarının er veya geç ortaya çıkacağı gerçeğinden yola çıkarak YKP'li yoldaşlarımıza karşı proleter-enternasyonalist dayanışma ve dostluk bağlarımızı koruyoruz.

Yoldaşlar; Program tartışması bu denli önem arzeden bir tartışmadır ve etkilerinin partimiz ile sınırlı olmadığını bizzat yaşamış bulunmaktayız. Bu program tartışması ayrıca, ülke sınırları dışında kardeş Komünist Partilerin de ilgi odağındadır. Bu vesileyle program tartışmalarının ulusal ve uluslararası yankılarının bir bölümü hakkında sizlere bilgi vermiş oluyoruz. III. Hamlemizin kalan kısa döneminin de verimli kılınması gereğinin altını çizerek parti faaliyetlerinizde başarılar diliyoruz.

Komünist selamlarımızla...

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi Sekreterliği
11 Ocak 2019

Hapis, Kan, Ateş...

ONBEŞLER'in Mücadelesini Durduramaz!

o Yılmaz GÖÇMEN

Sınıf savaşı çetindir... Tarihsel süreçlerin emek sermaye mücadelesiyle biçim aldığı dönemlerinde komünistler hep düşmandı; katledildiler, işkenceden geçirildiler, sürgün yaşadılar. Tarih bizleri böyle andı. Ama boyun eğmeyenler olarak en saygın yerinde bayraklaştıranlar.

Birinci Dünya Savaşı'nın ön günlerinde Alman Sosyal Demokrasinin ihaneti 1919 yılında R. Luxemburg ve K. Liebknecht'in acımasız katline varınca, gözü dönmüş burjuva cellatların korkularının kimler olduğu da netleşmişti. Kapitalizmin sömürü, yağma ve savaşı yaşayamayacağı anlaşılınca, bunun karşısında duran gerçek güç komünistler yalanla, oyunla düşman ilan edilmeliydi.

Dünya komünist önderlerinin acımasız katli ilk değildi... Komünistler Birliği, Enternasyonal ve Paris Komünü deneylerinden geçenler gelecekte de böylesi tehlikeleri yaşayabilecekleri bilinciyle ateş boylarında savaşın içine dalmaktan korkmadılar...

Birinci Dünya Savaşı sonrası işgal edilen ülkemizde de emperyalistlere karşı ilk karşı duran komünistler oldu. Türk burjuvazisinin en karlı hesaplar arayışıyla emperyalistlerle pazarlıkları sürerken, Ege'de çetelerin, İstanbul'da liman ve tersane işçilerinin işgal karşıtı savaşımlarını yönlendiren komünistlerdi. Anadolu halk hareketi öyle boyutlara ulaşmıştı ki kapitalist blokta yer edinme uğraşısındaki genç Türk burjuvazisinin ilk hedefleri olacaktı... Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının katli böylesi bir sınıf çatışmasının sonucu tıpkı yoldaşları Luxemburg'lar gibi planlanmış sinsi bir tuzakla gerçekleşecekti...

M. Suphi, gözü perdelenen kalabalık bir guruhun işkenceliyle Karadeniz'e atıldığı Trabzon sancağına bağlı Giresun kazasında doğdu. İlk ve lise öğreniminden sonra, İstanbul'da hukuk öğrenimini tamamladı. Daha sonra Paris'te sosyoloji öğrenimi gördü. Yurda dönünce İttihat Terakki'nin ülkeyi emperyalist savaşa itmesine karşı kamuoyunda yankı bulan yazılar kaleme aldı. Bunun üzerine uydurma "devlete suikast" suçlamasıyla Sinop kalesine hapsedildi. Buradan Rusya'ya kaçtı...

1917 yılı başlarında Rusya devrimin şafağındadır. Düşman bir devletin yurttaşı ve savaş esiri olarak Kaluga'da, sonraları Ural'da tutulan M. Suphi, Ekim devriminden sonra Moskova'ya döner. Suphi'nin Bolşevikliği benimsemesi, yeni Sovyet devleti yanında yer alması milliyetçi Türklerin ve paşaların tepkisiyle karşılaşır. Çeşitli yalanlarla karalanmaya çalışılır. Bir avuç Bolşevik ve sosyalist müslümanla doğu şovenizmine karşı mücadele eder. Komintern çalışmalarına delege olarak katılır. Rusya'da devrimi koruma ve karşı-devrim saldırılarına karşı aktif görevler üstlenir. Türk savaşı

esirleri için sosyalist "Yeni Dünya" yayın organını oluşturur. Bu dergide sosyalizmi öğretmenin yanında, Türkiye'nin milliyetçi-burjuva hükümetine karşı yoğun propaganda yürütülür. "Yeni Dünya" çevresinde sağlam bir Türk Marksistleri çevresi oluşmuştur.

M. Suphi'nin çalışmaları Türkiye'ye kadar yayılır. Ülkeye gidip gelen gemiler kanalıyla Ankara, İstanbul'daki komünistlere ve işgale karşı savaşılan çetelere kadar "Yeni Dünya" ve broşürler ulaştırılır. Ekim Devrimi sonrası Anadolu'da ve bir dönem Almanya'da Spartakistler ile ilişkili olan Marksistler kanalıyla İstanbul'da etkin komünist guruplar oluşur.

1920 yılına gelindiğinde işgale karşı savaşımda önemli bir güç haline gelen komünistlerin partisini kurma koşulları oluşmuştur. Böylesi bir zemin üzerinde 10 Eylül 1920 de Türkiye Komünist Partisi kurulur.

Genç Sovyet devletinin emperyalist işgale karşı desteği 1. BMM'sinde komünistlere önemli prestij kazandırmış, Komünistlerin Anadolu halk hareketiyle bağlaşması belirleyici noktaya ulaşmıştı. Türkiye Komünist Partisinin Programında ülke için siyasi çözümün Federatif İşçi-Köylü-Asker Şuraları biçiminde belirlenmesi ülkedeki milliyetçi burjuva hükümetinin uykularını kaçırıyordu... Mustafa Suphi bu koşullarda ülkeye dönmeye karar verdi...

Yurt dışında bir parti temsilci gurubu bırakarak Merkez Komitesi ve bir komünist taburla işgale karşı savaşıma katılmak için Suphi yurda dönme hazırlığına başlar. Daha ilk adımda engelle karşılaşır. Komünist tabur yurda ulaşamaz. Bunun üzerine parti yönetimiyle ülkeye girme kararı alınır... Gündümlenmiş dinci-milliyetçi güçler Erzurum'da bekletilmektedir. Daha il girişinde yalanlarla sokağa dökülen halk protestoya başlar. Azgın bir anti-komünist yalanlar rüzgarı estirilir. Ankara hükümetinin adım adım izlediği süreç, Türk Burjuvazisinin emperyalistlerle bağlaşma adına halkın bağımsızlık mücadelesine yönelmiş sinsi bir hançere dönüşmüştür. Adeta esir alınmışlardır. Trabzon'a yönlendirilen komünistler yol boyunca uğradıkları hakaret ve şiddetle inançları esir alınmak istenmektedir aslında. Bunun bilincindeydiler. Trabzon limanında yönlendirildikleri takaya binerken başları dikti...

Taka ile denizin kara sularına açıldılar. Düşmanın kallesçe kurduğu tuzakta silahlara karşı yumrukla, bedenleriyle ölümüne savaştılar... N.Hikmet'in söylediği gibi: "Onlar, halkının yetiştirdiği en bilinçli insanlardı. Sadece en bilinçli değil, en yiğit insanlardı."

Suphi ve 14 yoldaşının katli Türkiye bağımsızlık ve sosyal kurtuluş mücadelesinin önünün kesildiği bir tarihtir de aynı zamanda... Tarih çarpıtılır, ama yaşam kendi yolunda akar ve ona yalan söyletmezsiniz... Bugün komünizm adına boy gösteren yapı ve öbekler utangaç bir reddiye üzerinden Suphi'lerin cellatlarına tapınırken, tarihimizi, komünistlerin yüz yıllık verdiği onurlu mücadeleyi gizleyemediler. TKP'nin Birinci Kongresi'nin ilkeleri üzerinde merkezi bir yapıya kavuşan Türkiye komünistlerinin ilkesel zemini Marksizm-Leninizm'di ... Bu gün hala burjuvazinin goygoyculuğu ve 'birlik' üzerinden kendilerine alan açmaya çalışanlar Mustafa Suphi'nin açtığı yoldan oluşan Türkiye Komünist Partisi'nin Birinci programını hatırlamalıdır...

**YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM ve M.SUPHI'NİN BOLŞEVİK YOLU.
YAŞASIN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ.**